

عنوان مقاله:

مصادیق معماری پایدار در معماری بومی و سنتی ایران در مناطق سرد و کوهستانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زینب کرکه آبادی - دکتری برنامه ریزی شهری، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

هومن مسگریان - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان، عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان

خلاصه مقاله:

توجه به شرایط اقلیمی و محیط زندگی بشر و لحاظ نمودن جنبه های مختلف اقلیم، در معماری و ایجاد فضاهای مختلف شهری، گذرگاه ها، محله ها و بناها می تواند عامل بسیار مهمی در جهت ایجاد محیطی سالم و تامین کننده آسایش برای انسان بوده و ضمن صرفه جویی در مصرف انرژی، دوام بناها و ایجاد فضاهای پایدار شهری را به همراه داشته باشد. توجه به شرایط اقلیمی و طبیعی و همسازی معماری و ساخت ساز با آن بسیار مهم و ضروری می نماید. در حالی که در معماری بناهای سنتی و بومی، استفاده از انرژی های تجدید پذیر همچون جریان هوا، نور، حرارت و آفتاب و... در ساخت و سازها مد نظر سازندگان بوده است و سعی شده تا ساخت بنا کم ترین تاثیر منفی را بر محیط زیست داشته باشد. معماری سنتی در مناطق سرد و کوهستانی با تکیه بر سوخت های غیر فسیلی و انرژی های تجدید پذیر مانند انرژی خورشید برای گرمایش در فصل سرما و همین طور انرژی باد در بادگیرها برای تهویه و سرمایش در فصل گرما در فضاها طراحی شده و در اجرای آن به جهت وزش بادهای غالب و زاویه تابش خورشید و مدت زمان آن، در کنار بهره گیری از مصالح بومی توجه شده، بنابراین باتوجه به نتایج تحقیق، از جهت معماری، پایدار می باشد. در انجام این پژوهش بر اساس هدف در تعیین شرایط بهینه معماری و شهرسازی همساز با اقلیم و پایدار در شهر سنندج، از روش های توصیفی استفاده شده و یافته های تحقیق با بهره گیری از منابع مرجع، مقایسه های آماری و کمی، و بعضا کیفی با گرام ها و روشهای ریاضی، به تحلیل و بررسی تاثیرات محیط جغرافیایی و اقلیم منطقه در معماری فضای سنتی شهر سنندج در اقلیم سرد پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

بهینه سازی مصرف، معماری بومی، اقلیم سرد و کوهستانی، پایداری، سنندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/295005>

